

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.201/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A kifogást tevő: kifogást tevő

A kifogást tevő képviselője: ABERMANN Ügyvédi Iroda cím1

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: kifogást tevő

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkhf.43.248/2025/3. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 36.Fpkh.288/2024/3. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a kifogást tevő 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós ellen 2015. január 16-i kezdő időponttal indult felszámolási eljárásban a felszámoló 2023. január 19-én előterjesztette a felszámolás befejezésére irányuló kérelmét.

[2] Az elsőfokú bíróság a felszámolási zárómérleget és a vagyonfelosztási javaslatot 2023. február 15-én kiadta a hitelezőknek, és felhívta őket esetleges kifogásuk előterjesztésére. A törvényszék a határidő leteltét követően a 2024. október 15-én kelt 36.Fpk.3012/2021/81. számú végzésével a felszámolási eljárást befejezte és az adóst jogutód nélkül megszüntette.

[3] A kifogást tevő az adós felszámolást megelőző vezető tisztségviselője. Ellene vezetői felelősségének megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 18.G.41.627/2023. számon peres eljárás indult.

A kifogás

[4] A kifogást tevő 2024. november 20-án a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 51. § (1) bekezdésére alapított kifogást terjesztett elő. Azt sérelmezte, hogy a felszámoló a M. É. Zrt. hitelező bejelentett hitelezői igényéből 76.873.522 forintot a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerint nyilvántartásba vett, ami álláspontja szerint jogszabálysértő volt. Kérte a felszámoló kötelezését a támadott hitelezői igény visszautasítására, egyúttal az adóst illető 5.235.215 forint tőkekövetelés és járulékai érvényesítésére, az átsorolás igazolására.

Az első- és a másodfokú határozat

[5] Az elsőfokú bíróság a kifogást a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 130. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

[6] Végzésének indokolása szerint a döntését arra alapította, hogy kizárt a felszámolási eljárás befejezését követően a Cstv. 51. § (1) bekezdésének alkalmazása.

[7] A kifogást tevő fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – eltérő indokolással – helybenhagyta.

[8] A jogerős végzés indokolása szerint az ebbe érdemi elbírálásra alkalmatlanná a kifogást, hogy előterjesztője az általa előadott tényállás alapján nem volt sem hitelezőnek, sem a felszámoló támadott intézkedésével sérelmet szenvedett, ezáltal a kifogás előterjesztésére jogosult személynek tekinthető.

[9] A másodfokú bíróság a Cstv.-nek a bejelentett hitelezői igény nyilvántartásba vételével kapcsolatos szabályaira, a 28. § (2) bekezdés f) pontjára, a 46. § (5) és (7) bekezdésére utalással leszögezte, hogy a kifogást tevő nem minősült hitelezőnek a Cstv. 3. § (1) bekezdés cd) pontja értelmében. Rögzítette továbbá, hogy pusztán abból, hogy a kifogást tevő ellen a Cstv. 33/A. §-ára alapított megállapítási per van folyamatban, nem volt megállapítható a Cstv. 6. § (4) bekezdése szerint, hogy a Cstv. 51. § (1) bekezdése alkalmazása szempontjából olyan az adóson és a hitelezőkön kívüli harmadik személynek lenne tekinthető, akinek jogát vagy jogos érdekét a felszámoló tevékenysége vagy mulasztása érintené. Értékelte az ítélőtábla, hogy a kifogást tevőnek erre vonatkozóan konkrét tényelőadása, érvelése és bizonyítéka – a felelősségének megállapítására irányuló per tényén túl – nem is volt.

[10] A kifejtettekre tekintettel a régi Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjának alkalmazásával értett egyet az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy a kifogás érdemi vizsgálat nélküli elutasításának volt helye.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[11] A jogerős végzéssel szemben a kifogást tevő felülvizsgálati kérelmet, egyben a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelmet is előterjesztett. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és az ügy érdemi elbírálásával új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a Cstv. 6. § (4) bekezdésébe, 51. § (1) bekezdésébe, a tisztességes eljárás követelményébe, a rendelkezési elv megsértése miatt a régi Pp. 2. § (1) bekezdésébe és a bírósághoz forduláshoz való jog megtagadása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[13] Álláspontja szerint számára a Cstv. 6. § (4) bekezdése kifejezetten biztosította az ügyben a kifogás előterjesztésének jogát: megállapíthatóan olyan harmadik személynek minősült, akinek a felszámoló tevékenysége vagy mulasztása a jogát érinti. A kifogás tárgyát képező felszámolói intézkedés – egy jelentős összegű, vitatott hitelezői követelés nyilvántartásba vétele – ugyanis közvetlen joghatással bír arra a polgári perre, amelyben a kérelmezőt a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján felelősségre kívánják vonni. Állította, hogy az adós volt vezető tisztségviselőjeként, mivel ellene folyamatban van a Cstv. 33/A. § szerinti eljárás, fennáll az érdekeltsége, hiszen az adott felszámolói intézkedés közvetlen befolyással van a vagyoni helyzetére. A felelősségi per egyik feltétele éppen a hitelező kielégítetlensége, és ezt a felszámolói nyilvántartásba vétel közvetetten igazolja. Ha a nyilvántartásba vétel megalapozatlan, az közvetlenül megalapozhatja a vezető felelősségét a másik eljárásban.

[14] A bíróság önkényesen korlátozta a bírósághoz fordulása jogát, amikor olyan kifogást utasított el, amely a kérelmező jogi érdekét valóságosan és közvetlenül érinti. Mindez álláspontja szerint összeegyeztethetetlen a tisztességes eljárás követelményével is.

[15] Utalt a Fővárosi Ítélőtábla 11.Fpkhf.43.996/2018/6. számú végzésére – amely szerint az eljárásbeli legitimáció nem absztrakt kérdés, hanem a konkrét jogviszony és az érintett intézkedés közötti kapcsolat alapján dönthető el –, a Fővárosi Ítélőtábla 15.Fpkhf.43.047/2021/4. számú döntésére, és a Legfelsőbb Bíróság EBH 2001. 550., valamint BH 2003. 294. számú eseti döntéseire is a kifogás benyújtására való jogosultság szigorú feltételeit illetően. Kiemelte még a Fővárosi Ítélőtábla 15.Fpkhf.44.208/2019/3. számú határozatából, hogy az a körülmény, hogy a kifogást előterjesztő harmadik személy félnek minősül-e, az ügy érdemére tartozó kérdés. A Fővárosi Ítélőtábla 15.Fpkhf.43.047/2021/4. számú határozatát egy becsértékkal kapcsolatos kifogásról pedig úgy idézte, hogy az adós tagjának a felszámolás után fennmaradó vagyonból való részesülését biztosító jogszabályi rendelkezésekre tekintettel közvetlenül jogi érdeke fűződik a felszámolási vagyonnak a forgalomban elérhető legnagyobb áron való, továbbá a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő eljárás keretében zajló értékesítéséhez. Utalt még kifogásolási és azzal együtt fellebbezési joggal kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.443/2010/7. számú döntésére, egy bérlő eljárásbeli legitimációjával kapcsolatban pedig a Fővárosi Ítélőtábla 15.Fpkhf.43.372/2020/3. számú határozatára.

[16] A felszámoló nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[17] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy az ügy a régi Pp. hatálya alá tartozott, ezért fel sem merült a felülvizsgálat engedélyezésének szükségessége.

[18] A Kúria a jogerős végzést a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és a megjelölt okból nem találta jogszabálysértőnek.

[19] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a régi Pp. követelményeinek [rég Pp. 272. § (1), (2) bekezdései].

[20] A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. Az előzőekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai az ismertetett tartalommal megfeleltethetők legyenek a felülvizsgálni kért határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia.

[21] Az előzőeket az adott ügyre konkretizáltan leszögezi a Kúria, hogy felülvizsgálni kért indokát tekintve [Cstv. 6. § (4) bekezdés, 51. § (1) bekezdés] a jogerős végzés érdemi álláspontja nem annak elvi jellegű kizárásán alapult, hogy az adós korábbi vezetőjét a felelősségének megállapítására a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint kezdeményezett perre tekintettel megilleti-e a felszámoló intézkedésével szemben a kifogás előterjesztésének joga. A másodfokú bíróság abból következtetett az ügyben a kifogást tevő eljárásbeli legitimációjának hiányára, hogy a vezetői felelőssége megállapítására folyó per tényén túl nem volt a kifogást tevőnek konkrét tényállítása – sem bizonyítéka – annak alátámasztására, hogy valamely jogát vagy jogos érdekét a felszámoló támadott intézkedése sérti.

[22] A felülvizsgálati kérelemnek ezért ahhoz, hogy a jogerős végzés jogszabálysértő jellegét a támadott körben kimutassa, nem egyedül az állítása szerint fennálló és a felszámoló intézkedésével érintett jogára, jogos érdekére, hanem mindezt megelőzően – a felülvizsgálni kért határozat jogi álláspontjának és megoldásának megfeleltethetően, annak cáfolatára – elsődlegesen vagy arra a jogszabálysértésre kellett volna hivatkoznia, hogy a jogerős végzésben foglaltakkal ellentétben volt az ügyben korábban előadott olyan nyilatkozata és tényállítása, amellyel levezette a felszámoló támadott intézkedése és a kifogást tevő valamely konkrét joga vagy jogos érdeke közti kapcsolatot, és a másodfokú bíróság eljárási szabálysértéssel hagyta azt figyelmen kívül. Vagy abban a körben kimunkált jogszabálysértést kellett volna – a Cstv. felülvizsgálati kérelemben megjelölt szabályainak [6. § (4) bekezdés, 51. § (1) bekezdés] megsértését logikailag megelőzően – állítania, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében szabályozott megállapítási per fogalmi elemein túl nem volt szükség az ügyben többtényállítás megtételére a részéről: a pertípus sajátosságai miatt magából a per tényéből következik a Cstv. 6. § (4) bekezdésében meghatározott eljárási legitimációja a kifogás tárgyában indult eljárásban.

[23] A felülvizsgálati kérelemnek nem volt az előzőekben írt tartalom tulajdonítható, egyik irányban sem: a kifogást tevő sem korábban, az eljárás megelőző szakaszaiban kellő tartalommal megtett tényállítására és a jogerős végzés emiatt fennálló jogszabálysértő jellegére nem hivatkozott, sem arra, hogy minderre egyáltalán nem volt szükség. Bár utalt a felülvizsgálati eljárásban a kifogást tevő arra, hogy a vezetői felelősségének megállapítására ellene kezdeményezett pernek egyik vizsgálódási tárgya a hitelezői igények kielégítetlensége, ezért az közvetlen kapcsolatban van a felszámoló ügyben támadott kifogásával (a megjelölt hitelezői igény mikénti nyilvántartásba vételével), de ez az előadása önmagában és ilyen tartalommal egyedül új érvelésnek számított a felülvizsgálati eljárásban, amelynek figyelembevételét a felülvizsgálati eljárás már ismertetett korlátai kizárták.

[24] Mindebből következően a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértés nélkül következtetett az ítélőtábla a kifogást tevő eljárásbeli legitimációjának hiányára a Cstv. 6. § (4) bekezdésének és az 51. § (1) bekezdésének alkalmazásával. Mindez megalapozatlanná tette egyben a felülvizsgálati kérelmet abban a további részében is, amely a tisztességes eljárás követelményének megsértésére, a rendelkezési elv megsértésére és a bírósághoz forduláshoz való jogának megtagadása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértésére vonatkozott, de azonos, a Cstv. 6. § (4) bekezdésével és az 51. § (1) bekezdésével összefüggésben már előadott okból.

[25] Rögzíti végül a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás már ismertetett szabályai szerint a felülvizsgálati kérelemben kellő tartalommal előadott jogszabálysértés megjelölése nélkül nem volt tárgya a felülvizsgálati eljárásnak az a kérdés, hogy a kifogást tevő eljárásbeli legitimációjának hiánya pergátló körülménynek minősül-e, avagy arról az ügy érdemében kell állást foglalni. A felülvizsgálati kérelem anélkül utalt ezzel kapcsolatosan egy ítélőtáblai határozat tartalmára, hogy konkrét jogszabálysértést állított volna.

[26] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős végzést a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[27] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége miatt a kifogást tevő a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét. A felszámolónak – nyilatkozata hiányában – nem merült fel költsége a felülvizsgálati eljárásban.

[28] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a kifogást tevő az általa elektronikusan megfizetett felülvizsgálati eljárási illetéket visszaigényelheti az adóhatóságtól, amiről a Kúria az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével az elsőfokú bíróság útján értesíti [Itv. 80.§ (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet]. A Kúria tájékoztatja a kifogást tevőt, hogy az illeték visszatérítése iránt az adóhatósághoz kérelmet kell előterjesztenie.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

Ha egy hitelezői igény felszámoló általi nyilvántartásba vételét támadó kifogással összefüggésben amiatt következtet a jogerős végzés a Cstv. 51. §-a szerinti eljárásban az adós kifogást előterjesztő korábbi vezető tisztségviselője eljárásbeli legitimációjának hiányára és utasítja el emiatt érdemi vizsgálat nélkül a kifogást, mert a kifogást tevő az ellene a Cstv. 33/A. §-a szerint indított per tényén túl tényelőadást sem tett a felszámoló támadott intézkedésével őt ért jogsérelemre, a kifogást tevőnek ahhoz, hogy kimutassa a jogerős végzés jogszabálysértő jellegét a felülvizsgálati eljárásban, vagy arra kell hivatkoznia, hogy volt az ügyben korábban előadott olyan nyilatkozata és tényállítása, amellyel levezette a felszámoló támadott intézkedése és a kifogást tevő valamely konkrét joga vagy jogos érdeke közti kapcsolatot, és a másodfokú bíróság eljárási szabálysértéssel hagyta azt figyelmen kívül; vagy abban a körben kimunkált jogszabálysértést kell állítania, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében szabályozott megállapítási per fogalmi elemein túl nem volt szükség az ügyben többlettényállítás megtételére a részéről.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró